

Zigenerskan

1920 februari

Jag är en zigenerska ur främmande
land
i bruna hemlighetsfulla händer håller
jag korten.

Dagar gå efter dagar, enformiga och
brokiga.

Trosligt blickar jag människorna i ansiktet:
vad veta de att korten bränna?

Vad veta de att bilderna leva?

Vad veta de att varje kort är ett öde?

Vad veta de att varje kort som faller ur
min hand

har tusenfaldig betydelse.

(Nellanslag)

Ingen vet att dessa händer söka något.

Ingen vet att dessa händer ~~söka~~ sändes ut
för länge sen.

Att dessa händer äro välbekanta med alla
och dock röra vid allting i en dröm.
ting

Det finnes endast ett sådant par händer
i världen.

Dessa underbara rovhänder
döljer jag under den röda duken
i trots och svärmor, ringbrydda och starka.

Dessa bruna ögon skåda ut i ändlös längtan.
dessa.

Dessa röda läppar brinna i en eld ^{som} ~~ett~~
icke sloeknar,

dessa inglösa händer skola göra sitt vär-
iden dystert eldskensfärgade natter.

Mitt liv, min död och mitt öde.

Jag är ingenting än en omätlig vilja,
en omätlig vilja, men vartill, vartill?

Allting är mörker omkring mig,
jag kan ej lyfta ett halmstrå.

Min vilja vill blott ett, men detta ena

känner icke jag.

När min vilja bryter fram, skall jag dö:

Var hälsad, mitt liv, min död och mitt
öde.

Blek hjärtade natt...

Blek hjärtade natt, du lysnar... 1919 Februari
Nej, det är icke sant, ditt halva blod
är mäktigt nog.

Då det stiger i dina ådror ~~och går till anfall~~
och går till anfall är världen din.

Blek hjärtade natt, då ditt blod är uppe, framme
och går till anfall
då äro dina ådror en tom fästning
en kusligt övergiven,
när den stora striden står om järnporten

En övergiven borg behärskar världen,
Araftens vårdlösa borg.
Sjuggande återvänden en gång ditt mörka
blod

Tångenskap.

1919 februari

Tången, fången... jag vill slita mina bojar.

Med smärtsamt vrede läppar går jag genom
livet.

Mina avgrunder, vad frågar jag efter er
I förtjänen intet namn.

Brons fogar sig till brons och blir en människa,
och människan går med järn i sitt hjärta.

Men har väl bronsen detta skrämmande sken
över pannan

av blustarnas gud?

Jag kastar mitt hjärta på vägen, må gamarna
fullmånen föder mig ett nytt. ^{dela det}